

Előfizetési ár:

Egész évre 8 frt
Fél évre 3 „
Nagy. évre 1 frt 50 kr.
Egy szám ára 5 kr.

Hirdetések és nyil-
téri közlemények
juttatásos közöltetnek.

WÉGVÍDÉK

Politikai lap.

Szerkesztőség:

Gromon ut 8 sz. a.

Kiadóhivatal:

József főherceg
uteza 11 szám.

Közlemények a szer-
kesztőségbe, előfize-
tési és hirdetési díjak
úgy a lap szétküldé-
sére vonatkozó pan-
szok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap, szerda és
péntek reggel.

Főszerkesztő:

Reymann Gyula

Felső szerkesztő:

Dr. Ródy Antal

ÜGYVEDEK.

Hirdetések

Vig Simon nyomdájában is felvétetnek.

Gromon uteza 8. szám.

Átöröklés és nivellálás.

(Mult és jelen.)

V.

„Tempora mutantur et nos mu-
tanur in illis.“ Változnak az idők és
mi is változunk bennök. A történe-
lem ismétlődik, de a szinpadai felsze-
relés s a szereplők öltözete, a sze-
szélyes divat folytonos változásainak
alárendelt játékszer, mely ma ilyen,
holnap amolyan alakot ölt.

De miért törődünk a külsővel,
miért törődünk a szinpadai felszerel-
ssel és öltözékkel, midőn uton utfélen
szájunkba rágják azt a kinyilatkozta-
tásszerű örök igazságot, hogy a lényeg
a fő, mellékes a forma. Kalapot eme-
lünk ez igazság előtt, de nem tehe-
tünk róla, ha ez igazságnak teljes ér-
zete daczúra felsziszegünk, midőn di-
vatos szük cipő szorítja lényegtelen
földi porhüvelyünknek szót sem ér-
demlő alsó alkatrészét; azonban ez
még csak hagyján, ha arra gondo-
lunk, hogy a haszontalan füző ve-
szedelmesen opponál a XIX-ik század
democrátiájának, midőn aristocraticus
halvány színbe borítja a polgárhöl-
gyek arcját. Hogy e szísszenés és
halványság oly fájós érzetté válik,
mely lelkünkön átrezeg, az meg pláne
kompromittáló abszurdum.

De miért nem akad egyetlen egy
sem a lényeg feltétlen tisztelői közül,
a ki istenben boldogult Diogenes apó
példáján buzdulva hordóba hurcol-
kodnék és a mammon-helyett a nap-
fényben óhajta idvezülni?

Különben — bocsánat — vissza-
szívjuk e kérdést, mert megfedekez-
tünk arról, hogy nagyot haladt a vil-
lág Diogenes óta, a mennyiben e rö-
vid időközben két olyan nevezetes in-
tézmény támadt, a melyek mindegyike
a boldogságnak ily alakban való meg-
testesítését a legjobb akarat mellett is
lehetetlenné teszi; e két intézmény
közül az egyik a budapesti Lipót me-
zón diszeleg, a másik korunk rendőri
intézménye. Kétséget nem szenved,
hogy kötelességtudó rendőrség az ily
hordónak napfényben sütkérezni óhajtó
tartalmát kiürítene és a Lipótmezőre
szállítaná, hogy háborítatlanul elmél-
kedhessék az emberiség általános örü-
letén, mely néhány kizárt okos tagja
számára lipótmezőféle oázisokat alapít.

A kosztüm megválasztásánál ezek
után tekintettel kell lennünk arra is,
hogy az ne legyen rendőrellenes; ez
azonban az öltözék czélszerű voltának
még nem lényegbe vágó előfeltétele,
de igen is lényegbe vágó dolog az,
hogy valahogy télen ne nyári s nyá-

ron ne téli ruhát viseljünk, mert di-
dergés és fojto hőség egyaránt alkal-
matlanok filozófiai gondolatok ébresz-
tésére; tovább menve lényegbe vágó
az is, hogy krinolinokorszakban ne
viseljünk füzőt s füzős korszakban ne
viseljünk krinolint, mert ez már bizo-
nyos mértékben alkalmat szolgáltatna
arra, hogy az illető a lipótmezei pa-
lota emberbaráti áldásaiban részesül-
hessen.

Nehogy félreértessünk, már előre
is kijelentjük, hogy a mondottakban
korántsem az opportunismus igéit
akartuk hirdetni; a ki s a j á t fejével
gondolkodik s cselekvését gondola-
taihoz szabja, az az oportunismus
vesszőparipáján sohasem nyargal-
hat; az oportunismus csak aka-
rat nélküli hipnótikus lényeknek való,
kik gyengeségük folytán mások
öntudatlan eszközeivé válnak; továbbá
azoknak, — kik fejüket részben
jó haszon fejében, részben azért he-
lyezik nyugdíjba, mert gondolkodni
restek vagy mert félnek a gondolat
következményeitől. Csupán csak arra
akartunk utalni, hogy midőn esetleg
tényleg kifogásolható dolgokat táma-
dunk, ne essünk ugyanakkor a kü-
löncködés hibájába, mert — törzs-
gyökeres magyar kifejezéssel élve —
az „extra wurst“ meddővé tesz min-
den küzdelmet a mennyiben a küzdőt
magát teszi nevetségessé.

Minduntalan utalás a lényeg és
forma közötti különbségre nálunk kü-
lönösen a gazdasági viszonyokat illető
eszmecsereknél általános. Hatásos két-
élű fegyvernek bizonyul ez Magyar-
országon, melyet védelem és támadás
egyaránt sikerrel használ fel állás-
pontja igazolására. Hozzáteesszük azo-
ban, hogy ha valahol úgy közgazda-
sági téren legnehezebben lehet tisz-
tába jönni azzal, hogy mi a lényeg
és mi a forma, mert a kettő közötti
összhang annyira szükségszerű s any-
nyira elválaszthatatlan a közgazdaság
szövevényes szervezetében, mint a
milyen alapfeltétele az emberi létnek
a test és lélek egymást kiegészítő
együttes működése.

Az ilyen érvek tehát ép oly ká-
rosak a végeredmény és a tartós siker
szempontjából, mint a milyen cél-
szerűen csillogtathatók az önámítás
szolgálatában. Risum teneatis amici!
Olvassuk el az agrár bajnokok társa-
dalomboldogító előterjesztéseit és az-
után a börze lovagjainak és a kapita-
listáknak egyedül üdvözítő tanait és
arra a tapasztalatra jutunk, hogy
mindegyik a lényeg mellett tör lánd-
zsát és ennek érdekében egy-csekélyke

áldozatra a forma elejtésére kész. A
különbség e jó emberek között csu-
pán az, hogy a mi az egyiknél lényeg,
az a másiknál forma és viszont. De
hát ezek utoljára pártok, melyek az
elmélet szürke mezején barangolnak
a nélkül, hogy valami kárt tennének.
Sokkal veszedelmesebb az, hogy a
gyakorlat emberei, kik gazdasági té-
ren működnek, ily elveknek hódolnak.

Mielőtt fejtegetéseinket tovább
szövnők, egy actualis dolgot ragadunk
meg, hogy az klasszikus példaként
tündököljön. Közgazdasági viszo-
nyaink jelen állapota, valamint azok
fejlődésének története a kiegyezés óta
arról tanuskodik, hogy daczúra a ta-
gadhatatlanul hatalmas fellendülésnek
egy káros, a fejlődést határozottan
gátló előítélet lidércnyomásként ne-
hezedik azóta közgazdaságunkra. Ez
előítélet abban áll, hogy közgazdasági
kérdéseknek ugy elméleti fejtegetése,
mint gyakorlati megoldása, nálunk az
Ausztriával való kapcsolatnak tulságos
és szélsőségekre menő szem előtt
tartása nélkül nem eshetik meg, vagyis
a közgazdaság nagyobb mértékben
vonatik a politika körébe, mint kellene,
teszi pedig ezt pártállására való tekin-
tet nélkül mindenki, ki közgazdasági
kérdésekkel foglalkozik, legyen az il-
lető szabadelvű párti, függetlenségi
stb. stb.

Ennek folytán szóval a közgaz-
daság mint öncél nem igen létezik,
hanem igenis szerepel mint a politi-
kának jelentékeny eszköze. Normális
időkben ennek káros hatása palástol-
ható, annál súlyosabb következmé-
nyeket szülhet válságos napokban. A
forgalom és kereskedelem legnélkülöz-
hetetlenebb tényezőjét képező hitel,
mely különben a közgazdaság minden
ágára nagy hatással van, a jegykibo-
csátó bank által elfoglalt állásponhoz
mérten alakul kedvezően avagy ked-
vezőtlenül.

A hiteligenyek kielégítésénél tehát
a banknak az ország szükséglet-
teire kell tekintettel lennie; csak hogy
az a baj, hogy nálunk a jegykibocsátó
bank közössége folytán a banknak
két oly államra kell tekintettel lennie,
melyeknek közgazdasági érdekei
homlokegyenest ellenkezesnek
és így bizony gyakran megesik, hogy
az egyik a rövidebbet huzza.
Hogy melyik huzza rendszerint a rö-
videbbet, azt talán felesleges megmon-
danom, ugy is kitalálja mindenki.

E napokban a berlini birod-
almi bank aranykészletének szaporitá-
sa céljából 6%-ra emelte a bank-
kamatlábát, hogy ezáltal a külföldi

aranyat Németországba esábita. Erre az Osztrák-Magyar bank, hogy az aranyat Ausztriából való kivitelét meggátolja, hasonlóan a bankkamatláb felemelésével felelt. Ezen intézkedése Ausztria érdekeit megóvta, de határozottan sértette a mi érdekeinket. Nálunk ugyanis vajmi kevés arany van forgalomban, annyira számot sem tevő mennyiség, hogy annak kiözönlésétől egyáltalában nem kellett tartani s ha kiözönlött volna is, jelentékeny kárunk abból nem származott volna. Annál jobban sújtja iparunkat és kereskedelmünket a bankkamatláb emelése. Hogy jutunk mi ahhoz, hogy mi fizessük meg busásan azokat az összegeket, a melyeket az osztrák érdekek megóvása okoz?

Az ilyen paritásban nem igen van köszönet, de nem is lehet benne köszönet a legjobb akarat mellett, ha figyelembe vesszük azt az érdekellentétet, mely közgazdasági tekintetben Ausztria és Magyarország között fennáll. Az „Osztrák nemzeti bank“ vonatkozott is annak idején „Osztrák-Magyar bank“-ká válni, de végre mégis belevágott.

Kívánatos volna volna azonban, ha nem tudja az érdekellentéteket kiegyenlíteni, hogy egyszerűen adja be a kulcsot és határozottan maradjon meg az, a mi volt.

Darvas Vilmos.

„Nemzeti Szövetség“ Pancsován.

Nincs hét, nincs nap, hogy ne hallanánk hírét az „Országos Nemzeti Szövetségnek.“

Tevékenységének színhelye az utóbbi időben különösen a délvidék nemzeti lakta városai. Temesvár után Nagy-Kikinda és a múlt vasárnap Zenta városa üdvözölte az „Országos Nemzeti Szövetség“ előharczóit, kik az ottani „vidéki“ szövetségek alakuló közgyűlései alkalmával

mindenkoron szíves készséggel sereglenek a Szövetség kibontott zászlaja alá.

Ezen jelenségek megfigyelése, valamint az alapszabályokban körüirt czél minden elfogulatlan és békeszerető emberben azt a meggyőződést, azt a kívánságot kell hogy érlelje: hogy a vidéki szövetségek egyelőre legalább minden városban, különösen a egyes ajkú lakósággal bírókban — és mentől gyorsabban alakuljanak, hogy a szövetség fontos és nemes czéljainak megvalósításában e hazának minél több polgára közreműködhesse.

Nekünk magyaroknak az a nagy hibánk, hogy mindent az államtól és a törvényhozástól várunk. A köztudomású hiányoknak és bajoknak társadalmi uton való orvoslását nem igen kísértjük meg. Hogy pedig sok olyan intézmény is van, mely társadalmilag is a legnagyobb virágzásig fejleszthető, arról a külföld számos általános művelődési, jótékonyossági sőt közegészségügyi intézménye eléggé tanuskodik.

Viszont meggyőződhetünk napról-napra arról is, hogy sok vizás állapotban még a legjobb törvények sem igen változtatnak.

Az Orsz. Nemz. Szövetség az egész országra kiterjedő első nagyszabású egyesülés, mely országos érdekű dolgokat tisztán társadalmi uton akar létesíteni.

Egyik főfeladata a legtöbbször lelketlen izgatók által mesterségesen szított nemzeti surlódásoknak elejét venni. Társadalmi egységet kíván létrehozni: olyan társadalmat, melynek minden egyes tagja, bármely nyelven beszéljen is a társadalom nagy családjában, magyar honpolgárnak vallja magát; olyan társadalmat, melyben sem felekezeti sem nyelvi válaszfalak nem léteznek; olyan társadalmat, melynek minden egyes polgárát közös törekvések buzdítsák a haladásra; olyan társadalmat, olyan nagy családot, melynek minden tagja a hazaszeretet szent és magasztos érzelmében egyesülve egymást testvériesen támogassa és együttes erővel virágzóvá, boldoggá tegye közös anyánkat, az édes magyar hazát.

Ha az Orsz. Nemz. Szövetségnek csak ez volna egyetlen czélja, még akkor is habozás nélkül kellene zászlaja alá sereglenünk, hogy tisztán a magyar társadalomra támaszkodó munkáját vállalva diadalra segítsük.

De nemcsak a most körül irt czél elérésében fáradozik az Orsz. Nemz. Szövetség. Társadalmi uton kívánja az annyira istálopólsra szoruló szegény és árva ügyet felkarolni, valamint — és ez kiváló fontosságú — a munkás osztály méltányos kívánságait érvényre juttatni. E czélból a munkások számára mulatságosan szórakoztató felolvasások tartatnak, népkönyvtárak állítatnak melyek helyiségeiben a társadalom munkás tagjai szabad idejüket hasznosan és mint a mellett szórakozva tölthetik, mi által elvonatnának az erkölcsrontó és minden rosra esábitó korcsmázástól.

Ezek nagyában azon czélok, melyek az Országos Nemzeti Szövetség zászlajára vannak írva.

Az országiszerte észlelhető mozgalom városunkban is megindult. Közéletünk és társadalmunk vezérférfiai lépnek sorompóba és így biztosra vehető, hogy a „Pancsovai Nemzeti Szövetség“ már legközelebb megtarthatja alakuló közgyűlését.

Deczember hó elsőjével új előfizetést nyitunk lapunkra.

A „Végvidék“ előfizetési ára:

Egész évre . . . 6 frt

Fél évre . . . 3 frt

Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Kérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése november 30-án lejárt, hogy azt mieelőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.

TÁRCZA.

Az érem.

— A „Végvidék“ eredeti tárczája. —
Írta: Bartha Mariska.

Csupa öröm volt így az élet, az örült a legénykori cimborák közül, kinek asztalánál legtöbbször megtörülte a száját. De tudott is mindenki egy-egy esetet életéből s a szomszéd-falusiaknak már nagyitva adták elő. Még a gyerekek is olasz nótát kornyikáltak az utcán, a kert alatt, a mint Ríza bácsitól hallották. Csak közben azután ne kellett volna a sublát fenekére nyulni, ahhoz a végkielégítési pénzhez, de hát hogy is lehetre a korcsmaasztal mellett száraz torokkal beszélni Taliánországról.

Hamar, mint az álom, mulott el egy tél, egy nyár, Ríza Pista nem igen dolgozott, jó világot élt; a mezei munkát el is feledte 30 esztendő alatt. No az asszony az megtette a házi dolgát s a kerti veteményekkel is babilódott. Csak meg lettek volna szépen, ha olyan körülmények nem jönnek közbe, mint teszem azt: most nekem csizma, neked meg felöltő kellene s a pénz csak fogyogatott a sublát fenekéről, mint a holdvilág.

Aztán meg a második esztendőben, mintha már nem lett volna akkora tekintélye, nem hallgatták olyan lélekzetvétel nélkül a szavát, tudták már a históriáját, kezdett kimenai a módiból.

No de nem baj, mert még vasárnap délután ő volt első a korcsmában

A harmadik télen aztán szemére hányta az asszony, hogy: kendre bizony hasztalan sűt az Isten napja, úgy lopja el a drága időt, pedig még a mustármagért is meg kell ám szolgálni.

A szomszédok lábballijére ekkor kezdte felvarrogatni Ríza a módos foltokat, úgy a hogy a katonáéknál tanulta adjusztálni a bakancsot. A munka nem szegény — azt mondta — de csak mivel az asszony is úgy akarta. Az asszony, aki nem maradt el tőle úgy, mint az érem.

Pedig mostanában olyan hamar összekülönböztek, de oly kicsiségeken, mint a mák. Az a jó kedv csak nem akart rájuk tekinteni, a sublát fiában meg alig kallódott egy-két rongyos forint.

Mikor negyedszer kereste föl őket a tavasz abban a kis faluban, az a szépséges idő, mikor a nap sütése oly ismeretlen, soha beteljesülésre nem váró vágyakat kelt az emberben, mikor minden megmozdul egy langyos fuvalomra, amiben csak egy csöpp élet van, ekkor a szőke asszony panassos szóval, szemrehányással illette az urát.

— Mit ér nekem itt ez az élet, én csak nem tudok itt megszokni soha, soha sem.

— Csak nem szakadsz el tőlem olyan könnyen, mint az az érem, mit oly nehezen tudtam megszerezni s oly könnyűséggel téptek le a mellemről.

— Azt nem mondom, de lám kend se

tudott megszokni az én hazámban, minálunk otthon, de soha.

— A te hazádban, tinálatok, hát neked most is az az otthon — kérdezte szemrehányással Ríza s úgy érezte, hogy valami nem jó fog történni.

Úgy április végén, mikor a fák kivirágoztak, Ríza a temető alatt a domboldalban badállódott, de egyszerre úgy érezte, mintha halántékon ütnek s belekábult és hogy magához tért, a jobb füle csengett szüntelen. Ihol már megint rossz hírt hallok, gondolta és sietett haza.

Az udvaron friss kocsinyomot talált, a szoba üres volt, a hirtelen szőke asszony nincs sehol, a czók-mókjának is hült helye, elvitte valami fuvaros.

Mit tehetett róla, ha mint a fák, kivirágozott szívében a honvágy, vagy valami megnevezhetetlen érzés, ami csak szárnyat bontott neki, mint az ősz jötté a feckemadárnak, mint hogy a bimbó levélkékét felnyitogatja a napsugár, a kósza szellő. Virágozott most az egész természet.

Ríza gondolkozni sem tudott s megdöbbenéstől, először is az érem, a drága érem jutott eszébe, mit úgy szeretett, melynek elvesztését úgy fájlalta, azután az asszony, kiből úgy bizott és nincs most egyik sem, nincs . . .

És a asszonyt, a hűtlent nem látta ő többet soha és mégis folyton előtte lebegett mint egy látomány, gondolatai fölött csak egy eszme uralkodott . . . az asszony, az asszony.

Felkérjük különösen azon vidéki olvasóinkat, kik már egy-két évnegyeden, keresztül elfogadják lapunkat, hogy a hátralékot most már mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Vidéki előfizetőink legczélszerűbben a mellékelt postautalvánnyal küldhetik be előfizetési díjaikat.

H I R E K.

— **Kinevezés.** Ó folsége kinevezte Kohányi Győző fehértemplomi járásbírói albirót az antalfalvai járásbíróhoz járásbíróvá.

— **Bucsuzó albiró.** Mult számunkban megemlékeztünk arról, hogy bíróságaink bírói és jegyzői kara szombaton bucsuzott el Jankó Antal albirótól. Vasárnap délután azonban egész váratlan és megható ováció tárgya volt Jankó albiró. Ugyanis a kir. törvényszék kezelő tisztviselői testületileg keresték fel az „ő bírójukat“ lakásán, hogy kiváló tisztelőknek és szeretetőknek ily módon is adjanak kifejezést és bucsut vegyenek tőle. A baráti szeretetnek ezen férfias megnyilatkozását egy barátságos „kis sörözés“ követte a Manyikban, mely a legnagyobb kedélyességgel estig tartott. Jankó a tegnapi vonattal utazott el Alibunára. Isten vele, — a viszontlátásig!

— **Halálozások.** Sulyos csapás érte Fa István ev. ref. lelkész. Édes atyja Fa J. f. szabad református lelkész 84 éves korában f. hó 5-én meghalt. — Fucsik Ferencné, Fucsik József városi rendőr tisztviselő édes anyja e hó 4-én halt meg. Temetése hétfőn délután ment vége nagy részvét mellett.

— **Hamis borkészítők a délvidéken.** A hamis borai révén országos hírre vergődött Engel pécsi bornyagkereskedő cég elbocsátott alkalmazottjai, miután a boryártást legalább egy időre beállították, a vidéket árasztják el, hogy a kis kocsmárosokat a hamis borkészítés mesterségébe beavassák. Mint ugyanis a „T. K.“ értesül, a csendőrség a nagyikindai járás községeiben is találkozott hamis borkészítőkkel, a kikindai rendőrségnek is sikerült a minap ilyen hamis borkészítőt kézre keríteni, a kit visszatoloncolt illetőségi helyére. — Vajjon van-e nálunk is tiszta bor?

De nem beszélt róla senkinek, ezt a szót kerülte, őrizgette, rejtegette, mint egy nagy titkot. Nem szolt soha a harmincz esztendei katonaságáról sem, elszegődött pásztornak a libák mellé, nem ugy volt már, mint mikor az asszony . . . de tovább nem folytatta.

És sok esztendeig viselte a ludpásztori tisztességet. Olyan egyhangu volt az élete, mint az óra ketyegés, nem zavarta senki, semmi, hisz most már nem törődtek vele ugy, mint mikor még ő volt első a kocsmában. Csak az „öreg Risza“ név alatt szerepelt, nem is igen beszélt senkivel, mit várt volna az élettől vagy az emberektől, csak Jánosnak mondta néha: még várak valamit, majd eljön az is.

Egy reggel nagy szomorúság lepte meg: no talán ma eljön, mondta öcsének.

És az nap alkonyán, az öreg Risza előtt néhány percre elsötétült a világ, mint régen a temető alatt, de most mintha a szívet szurták volna át s nagy fájdalomában a patak partján a fűben hevert s mikor eszmélni kezdett, azt mondta, mintegy kikiáltva a semmiségnek: most van vége, vége van, meghalt az asszony és sirt, mint a gyerek.

Messziről jött, peccsés levél várt aztán rá otthon egyik este. Föl sem bontotta, tudta ő már, mi annak foglalatja s a kis csuhája zsebébe rejtve mondta: vigyázzatok rá, hogy eljön értem nem sokára, hisz nem volt mi köztünk harag egy szemernyi sem; ő jó és eljön értem, de mondom, vigyázzatok! mert meglehet, hogy ott a víz partján, ott a domboldalon, ott keres meg engem és a ludak akkor elszélednek.

— **Társasköri estély.** Kötően sikerült házi mulatság folyt le a mult szombaton a „Társaskör“ helyiségében. Megnyitója volt ez a téli idény alatt rendezendő mulatságok egész sorozatának, a mivel a vigalmi bizottság fog kedveskedni a kör tagjainak. Az estélyt ügyesen összeállított hangverseny előzte meg. Szabó Margitka k. a. ki ez uttal először mutatkozott be, olvasta fel bravurral Tompa Mihály két költői levelét. Kellemes megjelenésével, s ügyes előadásával egy csapásra meghódította hallgatóit. Utána Sárossy Károly lépett a dobogóra, s szebbnél-szebb magyar notával gyönyörködtetett bennünket. Majd Hody Antal népszerű vegytani előadásával s Faragó tanár távollétében szintén ő általa bemutatott amerikai gyorsrajzolásal tartotta folytonos derűtségben a különösen nagyszámban megjelent hallgatóságot. Hangverseny után tánczra kerekedett a fiatalság s az antalfalvi cigány játéka mellett a legvidámabb hangulatban egész a reggeli órákig együtt maradt a társaság. A jelenlétéről munkatársunk a következő névsort állította össze: Asszonyok: Karattur Arthurné, dr. Wittigschlager Rezsóné, Lestyánszky Jánosné, Jablonszky Miklósné, Karner Jánosné, dr. Hody Antalné, Martin Imréné, özv. Pirkáné Róza, Barbierik Tituszné, Geeser Béláné, Lengyel Vilmosné, Szabó Jánosné, Péter Gyuláné, Varju Benóné, Dulez Istvánné, Szvoboda Sándorné özv. Szabadiné. Leányok: Dulez Józsika, Dulez Paula, Szabó Margitka, Rada Jusztinka, Schrodtr Felicienne, Pirka Helén, Vujaskovics Deszanka, Szabadi Aranka.

— **Bérbeadás.** Folyó hó 13-án délelőtt 9 órakor adják 3 évre bérbé a város tulajdonát képező alsó városi fátalepet, melyet jelenleg Marinkovics és fia bír bérben. Az árverés a városháza kistermében tartatik.

— **Nem építik az ujfalu utat.** Az építészeti bizottság tegnap délután tartott ülésében tárgyalás alá vette az ujfalu uti építési tárgyában beérkezett ajánlatokat. Két ajánlat érkezett be, melyek közül az egyikhez bánatpénz nem volt csatolva. Különben is a bizottság érdemleges tárgyalásba sem bocsátkozott, mert pénz hiányában nem építhet.

— **A kanonok esküje.** A lugosi „Süd-ungarn“ a következő szinte hihetetlen esetet jelenti: Madincea János gör. kath. kanonoknak Bozsinka Julia fizesi lakos 150 frrtal tartozott, mely tartozás adósnak ingatlanaira telekkönyvileg be is kebeleztetett. Időközben megkapta a kanonok pénzét és ki is állította a förlési nyugtát. Az adós azonban nem töröltethette a bekebelezett tartozást, mert soká beteg volt és meg is halt. Az örökösöknek azonban nem volt sokáig nyugtók, mert Mandincea beperelte őket 150 frrt erejéig. Így került az ügy a lugosi kir. törvényszékhez, melynek felelősségi tanácsa a mult szerdán tárgyalta az ügyet. Miután a kanonok itt is fentartotta követelését, felajánlották neki az esküt, melyet a főtisztelendő minden formáság közt le is tett. Ugy látszik csak erre várt az alperesek képviselője dr. Dobó billédi ügyvéd; mert alig hangzott el a kanonok esküje, előmutatta a Madincea által sajátkezűleg irt förlési nyugtát, melyben követelése kifizetését elismeri. A bíróság meglepetésénél jóval nagyobb volt az esküt tevő kanonoké, ki hosszú kínos csend után visszavonta esküjét azon indoklással, hogy bona fide járt el, mert az előmutatott okmány kikiáltásáról — megfélekedezett.

— **Bizottsági ülés.** A város pénzügyi bizottsága ma délután 4 órakor Szabó János főjegyző elnöklete alatt ülést tart a kis tanácsteremben.

— **Ülések a városházán.** A közgazgatási bizottság f. hó 14-én d. u. 4 órakor, a törvényhatósági bizottság pedig e hó 15-én délelőtt 9 órakor tart ülést.

— **Adományok.** A „panszovai népkonyha“ javára a következő adományok folytak be: Millassevits Sándorné urnőtől: konyhatörülköző 12 drb. Graff Károly urtól: fehér tányér 18 drb., levesmerő-kanál pléhből 1 drb., evőkanál pléhből 12 drb., evőszér (kés, villa) 3 pár. Jovánovics János A. urtól: tányér (mázos) 40 drb., tál (kisebb) 10 drb., tál (nagyobb) 4 drb., ivópolár 20 drb., vizesüveg 4 drb., cserépkorsó 2 drb., tál cserép-

ből 1 drb., evőkanál pléhből 22 drb., Jovánovics Milka urnőtől: tányér (mázos) 10 drb., tál 2 drb., esésze 1 drb., kis fazék 1 drb., téstaszűrő 1 drb., Tomics Mihály urtól: tányér (mázos) 7 drb., tál 1 drb., fazék 2 drb., lábas 1 drb., tepsi (cserép) 2 drb., üvegkorsó 2 drb., Kipper Aloiza urnőtől: 100 kiló savanyukáposzta, 10 fej édes káposzta, 50 kiló burgonya, Taufenekerné Teréz urnőtől: 10 kiló vöröshagyma, 30 kiló burgonya, 10 kiló bab, 10 liter paradicsom. Prohaska Magdolna urnőtől: 15 kiló vöröshagyma, 10 kiló bab, 5 liter paradicsom. Prohaska Klára urnőtől: 10 kiló vöröshagyma, 30 kiló burgonya, 5 liter paradicsom. Tor dai Györgyné urnőtől: 10 liter paradicsom, 4 kiló szilvaisz 1 téstanyujtó-fa, 1 kanaltartó, 1 sótartó-doboz. Reilender Károly urtól: 2 drb. nagy téstásdeszka. Fogadják a nemesszivi adakozók ez uton is az elnökség halás köszönetét.

— **Halottégető kemence Sopronban.** Egy külföldi vállalkozókból álló társaság abban fáradozik, hogy Sopronban halottégető kemence felállítására kormányengedélyt kapjon. Eredetileg Bécsben akarták felállítani, de ott a hatóság nem engedélyezte. Megkérdezték tehát Péczel belügyminisztert, a ki állítólag ugy nyilatkozott, hogy neki a terv megvalósítása ellen érdemleges kifogás nem lesz, ha a halottégető intézet felállítására valamelyik városi hatósági engedélyt ad. Így jutottak a vállalkozók arra a gondolatra, hogy Sopron városában tesznek lépéseket. A Sopronban felállítandó halottégetőnek jobbara az volna a célja, hogy a Bécsbei odaszállított hullakat egésze el. A városon kívül épülne a közegészség minden követelményének megfelelőleg. Az orvosi körök pártolják a fölmerült tervet és nem lehetetlen, hogy a város már a közeljövőben tárgyalni fogja az ügyet. Magyarországon ez lenne az első halottégető kemence.

CSARNOK.

Otthon.

A mikor én hazanézek
Nagy ünnepre, néha-néha,
A nagy-ágyat, azt veti meg
Édes anyám a számomra.
Ide hinak, oda hinak,
Édes anyám nem ereszt el;
— Meg is áztál, meg is fátál,
Odadönt is éjszakaktál:
Majd elmehetsz holnap reggel . . .

Megüzenem az illető,
Várakozó jó emberrel:
Köszöntetem önagságát,
Bezörgetek holnap reggel . . .
Odakivül édes anyám
Ujon kezdi, újra mondja:
Jaj, ennek az én fiamnak
Békességet sose hagynak.
Pedig ugyis száz a gondja . . .

Édes apám azonközben
Azt kutatja tétovázva:
— Mikor voltál, (te csak voltál?)
Odadől, az országházba?
Mind igaz-e, — köll teneked
Tudnod, a mit ir az ujság?
Elofvastam sorrul-sorra,
Hogy a magyar nemzet sorsa
Tiszta-adta szomorúság?

Látod, látod, az idén is,
Alig termett egy kis borom, —
Több elfogyott valahánykor:
Temetésen, disznótoron . . .
Nem is merek nyulni hozzá,
Nem is tartom sose csupán
Csak, ha vendég gyün a házba,
Roszra még se magyarazza:
Lopótökön lopogotom . . .

Édes anyám lecsavarja
Azonban a lusta mécsét:
Sas emészse, ne bántásot
Azt az istenverte Bécsét.
És a dunnát igazgatja
Vállaimon, két térgyemen:
Hideg am ez a mi házunk,

Mink itt csak úgy éjszakázunk
Édes szívem, jó gyermekem...

Hát odaföl, hogy is éltek?
Mondsa fiam, szép cselédem:
Szópen szóló szép szavadból
Hadd tudom meg, hadd megértem.
Mer' leveled: az csak irás,
Görbén jár a gyalogutja, —
Édes apád betűgeti,
Hatolgatja, hetelgeti:
Igazából mégse tudja.

— Nem úgy van az, édes anyjuk,
Hogyne tudnám, fiam, kincsem,
Mindig ez van a levélben:
Hála isten, se baj sincsen...
Ha magunkra maradunk, csak
Akkor kérlek kérve, kérve:
Ugy ird fiam a levelet,
Mint ahogyan a nevémet
Irod kívül a levélre:
Az isten is megáld érte!

Móra István.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.
Nyomatott Vig Simon gyorsajtóján.

Nyilt-tér. *)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon tisztelt jóbarátainknak és ismerőseinknek, kik drága halottunk, boldogult édes anyánk, néhai Fucsik Borbála temetésén megjelentek és részvételükkel fájdalomukat enyhíteni iparkodtak, ez uton mond hálás köszönetet a gyászoló család.

Tiszteld, kit tisztelet illet!

Wilhelm Ferencz neunkircheneri—Bécs mellett — gyógyszerész unak Altonából 1897. évi augusztus hó 11-én irták:

Már 70 éves vagyok és 10 év óta szenvedtem izületi rheumában, ugyszintén aranyér csomókban és nem tudtam ezekre semmiféle gyógyszert találni.

Csak az ön „Wilhelm-féle aranyér és rheuma elleni vértisztító thea“-ja volt az, a mely az én fájdalomaimtól 3 hét alatt teljesen megszabadított.

Önnek, ugyszintén a grófnőnek, ki nek közleményét a lapokban olvastam, hálás köszönetem nyilvánítom.

Mély tisztelettel
Ackermann Keresztély
bankár
Altonából — Hamburg mellett.
Reichenstrasse 6.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

20629. szám.

tkvi 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. törvényszék mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Grosz Mihály tomaseváci lakos javára 90 frt tőke, ennek 1898. évi ápril 25. napjától járó 6% kamatai, 34 frt 40 kr. eddigi, 12 frt 45 kr. jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 144. §-a alapján és 146. §-a értelmében Maximov Mária illetve Lukics Katalin társtulajdonos barandai lakos ellen a Baranda községben fekvő, és a 982. sz. tjkvben foglalt, 1. 64. hrsz. 1. d. 4 hold I. oszt. szántónak feére 222 frt. 2. 64. hrsz. II. d. 1. hold I. oszt. kaszálónak egészben 167 frt. 3. 64. hrsz. 4. d. 2 hold I. oszt. szántóra egészben 146 frt. 4. 73. hrsz. 619 □-öl szőlőre egészben 126 frt becsárban az árverést elrendeli és azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közzhírre teszi.

A nyilvános árverés Baranda községében 1898. évi december hó 24-én d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő,

ugy a tkvi hivatalban mint a Baranda községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 22 frt 20 kr., 16 frt 70 kr., 14 frt 60 kr., 12 frt 60 kr. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni.

Pancsován, 1898. évi október hó 6-án.

Jankó,
kir. aljbiró.

19518. szám

tkv. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. tszék mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a pancsovai népbank javára 160 frt tőke, ennek 1898. évi június hó 20 napjától járó 6% kamata, 4 frt 20 kr. óvási $\frac{1}{3}\%$ váltó díj és 25 frt 5 kr. eddigi, 9 frt 65 kr. jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében Koszaniacs férj. Perné Julia pancsovai lakos ellen a Pancsova város határában fekvő és a pancsovai 3485. sz. tjkvben foglalt A + I. sor 10631. hrsz. alatt felvett 16 hold 223 □-öl szántóra 2553 frtban ezennel megállapított becsárban az árverést elrendeli és azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közzhírre teszi.

A nyilvános árverés a kir. trvszék telekönyvi hivatalos helyiségében 1898. évi december hó 31-én d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő ügy a tkvi hivatalban, mint Pancsova városházán kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.
- Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 255 frt 30 kr. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni.

Pancsován, 1898. szeptember 21-én.

Pavlovics,
k. t. biró.

10798. sz.

tkv. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság mint tkvi hatóság Török Lajos ügyvéd mint Risztics Athanasz ügygondnok által előterjesztett kérelem folytán Moldoványi Lászlónak a Berkov-féle tomaseváci 309. sz. bzk. ellen 261 frt 70 kr. s jár. iránt folytatott végrehajtási ügyében 1023 frt 40 kr. hátralékos vételári tőke, ennek 1893. évi november hó 25-én megtartott árverés napjától járó kamatai 8 frt, jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett Moldoványi László késedelmes árverési vevő nbescskereki lakos elleni a Tomaseváci község határában fekvő és a tomaseváci 1055 s illetve részben már az 1811. sz. tjkvben foglalt 1. 309. sz. ház és 800 □-öl házhelyre 140 frt, 2. II. d. 143. hrsz. 2⁸⁰⁰ h. szántóra 492 frt, 3. V. d. 143. hrsz. 2⁹⁰⁰ h. kaszálóra 296 frt, 4. 73. hrsz. 235 □-öl szőlőre 48 frt, becsárban az újabb árverést az 1881. LX. t.-cz. 185 §-a alapján elrendeli és azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közzhírre teszi.

A nyilvános árverés Tomaseváci községében 1898. évi december hó 31-én d. u. 2 órakor fog megtartatni a következő, ugy a tkvi hivatalban mint a Tomaseváci községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban kiküldött kezeihez letenni.

Perlaszon, 1898. évi november hó 15-én,
a kir. jog. m. tkvi hat.

Toth, kir. aljbiró.

10375. sz.

tkvi 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Mlinarcsk Janó antalfalvai lakos javára 107 frt, tőke, ennek 1892. évi szeptember hó 16-tól járó 6% kamata 35 frt 45 kr. eddigi 8 frt 65 kr. jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 146. §-a alapján s 146 s 156 §-a értelmében Erdélyán Milán, özv. Erdélyán Alexia, Erdélyán György t. szigeti lakosok ellen a T.-Sziget község határában fekvő és a t.-szigeti 407 sz. tjkvben foglalt 1. 309. sz. ház s 400 □-öl házhelyre 112 frt, 2. II. d. 129 és 16 hrsz. 1 hold szántóra 112 frt, 3. I. d. 129 és 16 hrsz. 1 hold 400 □-öl kasz. 137 frt, 4. 193 hrsz. 533 □-öl kertre 51 frt, 5. 36 hrsz. 436 □-öl szőlőre 86 frt, becsárban az árverést elrendeli és azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közzhírre teszi.

A nyilvános árverés T.-Sziget községében 1899. évi február hó 7. napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő ugy a tkvi hivatalban mint T.-Sziget községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett:

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni.

Perlaszon a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1898. évi november 16-án.

Toth, kir. aljbiró.

10374. sz.

tkvi. 898

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán özv. Eremity Káta és Eremity Milán javára 57 frt eddigi 9 frt 65 kr. jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881. LX. t.-cz. 146. §-a s 156 §-a alapján s 146 §-a értelmében Szrematz Isza botosi lakos ellen a Botos község határában fekvő és a botosi 1230 sz. tjkvben foglalt 1. 146 hrsz. I. d. 4 hold I. o. szántónak k. Szrematz Isza nevére álló $\frac{1}{3}$ részére 205 frt 33 kr. 2. 164 hrsz. II. d. 3 hold I. o. szántónak ugyanazon $\frac{1}{3}$ részére 154 frt, 3. 164 hrsz. III. d. 4 hold I. o. szántónak ugyanazon $\frac{1}{3}$ részére 196 frt 66 kr. 4. 164 hrsz. IV. d. 5 hold I. o. szántónak ugyanazon $\frac{1}{3}$ részére 327 frt 66 kr. 5. 60 hrsz. 250 □-öl kertre egészben 28 frt, 6. 60 hrsz. 600 □-öl szőlőre 196 frt, 7. 143 sz. ház és 960 □-öl házhelyre egész. 307 frt. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közzhírre teszi.

A nyilvános árverés Botos községében 1899. évi február hó 20-án d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő ugy a tkvi hivatalban mint a Botos községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.
3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni.

Perlaszon, a kir. jbiróság mint tkvi hatóságnál 1898. évi november hó 5-én.

Toth, kir. aljbiró.

Henneberg-selyem

csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendelik

ekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méter renként — sima, csikos, kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Privát fogyasztóknak postabér-vámmentesen s házhöz szállítva. Minták postafordultával.

HENNEBERG G. selyemgyárai, Zürichben.

(cs. és kir. udvari szállító.)

Magyar levelezés. Svájcba levélbélyeg közzelösen ragasztandó!